

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
SREDA
24. JULIJ
1991
Letnik XLV.
Štev. 31 (2613)
Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt
Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt
Cena: 8 šil.
din. 20
P. b. b.

„Slovenski narod zna skrbeti zase!“

Častni govornik na spominski proslavi na Komlju je bil član predsedstva Republike Slovenije dr. Matjaž Kmecl. Uvodoma je izpostavil prispevek koroških partizanov k zlorabi nacifašizma: „Šlo je za odločitev, kakšna bo Evropa prihodnosti. Ali Evropa nasilja, totalitarizma, ali Evropa razpleta, demokracije, svobode. Slovenski narod je bil pri tem odločanju na pravi strani, daroval je več desetletij življenja za svobodno Evropo. Med njimi je bilo tudi dvanajst komeljskih partizanov.“

Potem pa je nadaljeval: „Vem, to so znane stvari. Toda očitno je treba marsikaterim ušesom kar naprej ponavljati: nas Slovencev ni požrl ne tretji rajh in nas ne bo ne četrti in noben rajh. Četrti, če že zaradi česa drugega ne, že zato ne, ker nova Evropa ne bo rajhovska Evropa. Resnična renesansa Evrope je mogoča samo iz njene velike intelektualne, ustvarjalne, s tem pa tudi nacionalne in civilizacijske raznoterosti. To ne bo Evropa po generalskih predstavah in s tankovsko enotnostjo.“

(Dalje na 3. strani)

Bo Avstrija leta 1996 sprejeta v ES?

Komisija evropske skupnosti bo danes v Bruslju obravnavala prošnjo Avstrije za vstop v ES. Člani komisije bodo na tej seji sklenili smernice za nadaljnji postopek obravnave te prošnje, prvo, seveda nedokončano stališče pa je napovedano za teden kasneje. Iz krogov ES v Bruslju pa je bilo slišati, da bo Avstrija sprejeta 1. januarja 1996.

Med pohodniki na Komelji: Kolenik, Kmecl s soprogo, Dolničar, Wutte (z leve)

Umik vojske iz Slovenije Hrvaška – vojno žarišče!

Dinamika političnih in vojaških dogodkov v Jugoslaviji je silovita. Po dveh dneh brezupnega čakanja na sejo zveznega predsedstva in predsednikov republik na Brionih se je prejšnji teden v četrtke vendarle sestalo predsedstvo Jugoslavije v Beogradu in sprejelo zgodovinski sklep o umiku vojske v treh mesecih iz Slovenije. Zanimivo je celo, da so ta predlog poleg slovenskega predstavnika Janeza Drnovška ponudili celo člani srbskega bloka

v predsedstvu in general Kadijević. Proti pa je glasoval samo predsednik predsedstva Stipe Mesić, in sicer zato, ker je zahteval tudi umik iz Hrvaške, kar pa predsedstvo ni sprejelo. Ob presenetljivi odločitvi so se predvsem med Hrvati začela ugibanja o morebitnem dogovoru med Srbijo in Slovenijo.

S sklepom so bili na mah rešeni tudi nekateri problemi, ki so izvirali iz Brionske deklaracije o zamrznitvi nadaljnjih ukrepov osamosva-

janja Slovenije. Nič več ni sporno, kdo bo kontroliral zeleni pas ob slovenskih mejah, mejne prehode, slovenski vojaki in oficirji pa lahko v roku treh mesecev po sklepu zapustijo enote JA.

Ostala pa so odprta številna nerazrešena izvedbena vprašanja, kot so delitev vojaškega premoženja, sredstva slovenske civilne zaštite, ki so ponekod v skladiščih vojašnic, vrnitev orožja in opreme slovenske teritorialne obrambe, ki je bilo odvzeto v maju

preteklega leta ipd. Te nejasnosti pa naj bi Slovenija rešila na pogajanjih z vodstvom 5. vojaške oblasti v Zagrebu ob sodelovanju opazovalcev Evropske skupnosti.

Nezadovoljstvo Hrvatov ob neizpolnitvi zahteve po umiku vojske je seveda razumljivo, kajti konflikti na Hrvaškem se še stopnjujejo, skupine četniškega „vojvode“ Šešlja so vse številnejše

(Dalje na 2. strani)

„Zapreti JE Krško!“

Koroška iniciativa „Alpe-Jadran brez atomskih naprav“ od koroških deželnih politikov ponovno in odločno zahteva, da se bolj odločno zavzamemo za takojšnje zaprtje jedrske elektrarne v Krškem, ki so jo pretekli teden spet vključili.

Iniciativa poziva občinske svete na Koroškem, naj s svojimi sklepi postavijo deželne politike pod resen pritisk, saj je preteklost pokazala, „da se s kongresi in pozivi ni dalo nič premakniti“.

Prvi tovrstni sklep je že sprejel občinski svet v Šentpavlu

Darujte za žrtve vojaške agresije!

Zveza slovenskih organizacij na Koroškem je za pomoč žrtvam brutalne agresije jugoslovanske armade v Sloveniji pri Posojilnici Celovec odprla poseben konto s številko

3,047.107

in poziva vse, da pomagajo rojakom v Sloveniji. Zbrani denar bo ZSO prenakazala Rdečemu križu Slovenije. Hvala!

1100-letnica Otoka

Občina Otok ob Vrbskem jezeru, v kateri še živijo Slovenci, je konec preteklega tedna praznovala svojo 1100-letnico. Leta 891 je namreč Arnulf Koroški v darilnem odloku prvič zapisal ime Otok (Maria Wörth). Praznovanja se je udeležilo veliko število visokih gostov, domačinov in ne nazadnje turistov iz vsega sveta. Slika: Gert Eggenberger

Bodo olimpijske igre ob tromeji vendarle ureničene?

Ideja, da bi Koroška, Slovenija in Furlanija-Juljska krajina skupaj priredile zimске olimpijske igre leta 2002 ob tromeji, še ni propadla! Možnosti, da bi vendarle prišlo do uresničitve tega načrta, so se od nedelje dalje celo povečale, saj je to idejo podprl celo italijanski zunanji minister Gianni de Michelis.

Svojo podporo za tako široko organizacijo olimpijskih iger je de Michelis izrekel na mednarodnem turističnem kongresu v Beljaku in pri tem dodal, da bi se morale vse tri dežele čimprej uradno potegovati za realizacijo iger leta 2002.

Koroška, Slovenija in Furlanija-Juljska krajina so se

najprej potegovale za organizacijo zimskih olimpijskih iger leta 1998, načrt pa je v prvi vrsti blokiral prav italijanski olimpijski komite, ki je da prednost Cortini.

Za skupno organizacijo olimpijskih iger pa so potrebne tudi spremembe pravil mednarodnega olimpijskega komiteja (IOC), kar pa v času integracije ne bi smel biti nepremostljiv problem.

Za Koroško je športni referent, namestnik deželnega glavarja dr. Peter Ambrozy pozdravil spremembo italijanskega stališča in poudaril, da je naša dežela slej ko prej zainteresirana za uresničitev tega skupnega načrta.

HEUTE IM SLOVENSKI VESTNIK

Die Seite
für unsere deutschsprachigen Leser/innen

Armee zieht binnen 3 Monaten ab! – Republik Slowenien nun voll auf Unabhängigkeitskurs!

Slowenien befindet sich seit vergangenen Donnerstag Mitternacht voll auf Unabhängigkeitskurs. Mit Beschluß des Staatspräsidiums und auf Vorschlag von Verteidigungsminister Kadijević wird die jugoslawische Armee die Republik Slowenien innerhalb der nächsten drei Monate verlassen. Slowenien erhält damit einen für seine Souveränität aber auch eine mögliche internationale Anerkennung unabdingbar notwendigen Pfeiler, die Hoheit über das eigenen Staats-

gebiet und die eigenen Grenzen.

Der am 25. Juni ausgerufen eigenständige Staat, der sich in den letzten Juni-Tagen selbstbewußt gegen die brutale militärische Aggression der Armee und des Zentralstaates verteidigte und dabei seine Souveränität behaupten konnte, hat mit dem Beschluß des Staatspräsidiums nunmehr auch eine echte und realistische Perspektive in Richtung einer forcierten Verwirklichung der Selbstständigkeit erhalten.

Zentralverband begrüßte Erklärung vor Bundeskanzler Vranitzky

In einer Presseausendung begrüßte der Sekretär des Zentralverbandes slowenischer Organisationen zur Frage der Rolle Österreichs im 2. Weltkrieg.

„Damit hat Vranitzky ein wichtiges Zeichen in Richtung Aufarbeitung der jüngsten Vergangenheit gesetzt. Ein aufgeklärtes Bild der jüngsten Vergangenheit zählt zu den bedeutendsten Voraussetzungen für ein modernes Europa,“ betonte Sturm.

Die Vranitzky-Erklärung sollte insbesondere in Kärnten ernst und zum Anlaß genommen werden, die jüngste Geschichte des Landes kritisch und selbstkritisch aufzuarbeiten, heißt es abschließend in der Presseerklärung des Zentralverbandes slowenischer Organisationen in Kärnten.

Helfen Sie Slowenien!

Der Zentralverband slowenischer Organisationen in Kärnten/Zveza slovenskih organizacij na Koroškem hat für die Opfer der brutalen militärischen Aggression der jugoslawischen Armee gegen den neuen Staat Slowenien ein Spendenkonto eingerichtet. Helfen Sie die Not unserer Nachbarn zu lindern, spenden Sie auf das Konto 1.047.107 bei der Posojilnica-Bank Klagenfurt/Celovec. Die Spenden werden dem Roten Kreuz Sloweniens übergeben, welches die gerechte Verteilung der Spendengelder vornehmen wird. Danke/Hvala!

Karikatur: Franco Juri

Umik JLA iz Slovenije kot ga vidi karikaturist „Dela“

Jugoslavija – 120 milijard šilingov škode

Vojna in oboroženi konflikti so za jugoslovansko državno in republiške blagajne prava katastrofa. Po najnovejših napovedih bosta materialna škoda in izpad dohodkov od turizma znašala nad 120 milijard šilingov. Samo v prvi polovici leta se je devizni preliv zmanjšal kar za 64 odstotkov....

Umik vojske iz Slovenije

(Nadaljevanje s 1. strani)

in spopadi med hrvaško policijo in narodno gardo in tako imenovanimi srbskimi teroristi so čedalje bolj srditi. Razširili so se celo že na večja mesta Osijek, Vukovar, najbolj krvavi pa so v zadnjih dneh v Vinkovcih, mestu v Slavoniji z največjim železniškim križiščem v Jugoslaviji. Vojska ob teh spopadih varuje četniške enote in z vsemi sredstvi tolče po položajih hrvaških enot.

Libanonizacija Hrvaške je s tem dosegla kritično točko. Če bi se ne vmešavala vojska, bi Hrvati, tako trdijo v Zagrebu, pregnali četniške sile in vzpostavili mir na vsem ozemlju republike.

Ponedeljkova seja na Ohri-

du, na kateri je predsedstvo v razširjenem sestavu z vključitvijo predsednikov republik sprejelo Ohridsko izjavo o miru, še ne zagotavlja prenehanja spopadov v Slavoniji. Predsedstvo spet ni ugodilo hrvaški zahtevi o umiku vojske v vojašnice, pa tudi ni jasno, kdo bo razorožil in prisilil enote obeh bojujočih se strani k miru. Medtem se spopadi nadaljujejo, železniški promet skozi Vinkovce pa je celo blokiran, kar še dodatno povečuje gospodarsko katastrofo v celotni Jugoslaviji.

Z imenovanjem skupine opazovalcev in določitvijo njenih nalog in področja opazovanja evropska dvanajstERICA ni ustrezno odgovorila na zapletenost ključnega srbsko-

hrvaškega sindroma. Opazovalci že izjavljajo, da je problematika veliko bolj zapletena in da slovenski spor ni odločilen za razrešitev krize. Ministrski svet Evropske skupnosti se bo moral močnejše angažirati, posebno sedaj, ko je predsedstvo na Ohridu sklenilo sestaviti komisijo in k sodelovanju povabilo tudi opazovalce ES.

Ob takem stanju kakršnakoli evforija ob sklepu o umiku vojske iz Slovenije ni na mestu. Slovenija je res bližja samostojnosti, tudi v mednarodnem življenju si je pridobila določeno subjektiviteto, vojaki so se že začeli preseljevati iz obmejnih stražnic v matične kasarne, vendar slovenska letališča so še vedno blokirana (zvezna uprava je Brnik z nekajurno zamudo odprla samo za polet Kučana in Drnovška na Ohrid), velja še tudi blokada jugoslovanske nacionalne banke v denarnem sistemu. V Srbiji in BiH zaplenjajo slovenske trgovine in podjetja, jim blokirajo in preusmerjajo bančne račune, trg v drugih republikah se slovenskim podjetjem zapira, blokade cest in železnic onemogočajo pretok blaga itd. itd. Vse kaže, da je bila Slovenija na tak razvoj slabo pripravljena. Ni si pravočasno zagotovila nadomestnih trgov, mednarodne finančne pomoči, preveč je bilo lažne evforije o življenju ob idiličnem krompirčku, da bo le zrasel iz svobodne in samostojne zemlje. V tem smislu se v slovensko življenje vrača tudi strankarsko obračunavanje. Pri tem bodo nekateri seveda poskušali vnočiti uspehe na vojaškem področju, kar pa je v tem trenutku najslabša varianta.

Samo rešitev gospodarstva in zagotovitev dela in socialnih varnosti bosta Slovenijo za korak približali dejanski samostojnosti in neodvisnosti. In pa seveda aktivno in korektno sodelovanje pri razreševanju problemov jugoslovanskega prostora.

Jože Rovšek

Slovenski papirničarji prodirajo na madžarski trg

Trgovska firma Hago iz Celovca, katere ustanovitelji so slovenski papirničarji in grafiki, bo 1. avgusta odprla novo predstavništvo v Budimpešti. S tem se bo Hago, ki že ima predstavništvo v Frankfurtu in Ljubljani, približal kupcem na madžarskem tržišču. Hago, ki je že dosedaj vzdrževal dobre stike z madžarsko papirno industrijo, namerava z novim predstavništvom v Budimpešti dodatno intenzivirati svojo mednarodno poslovanje.

je prav tako nesporna kot Vranitzkijeva; njegova korajža v nasprotovanju Haiderju pa mu ni prinesla zgolj občudovanje, marveč tudi precej kritike iz lastnih vrst.

In prav pri tem se bo pokazalo, ali je Busekov račun na koncu pravilen: ali njegova jasna odpoved desne-

stranke – in s temi in podobnimi problemi se bo moral spoprijeti tudi v bodoče.

Kot minister za znanost se je Busek že uveljavil; tudi v zunanji politiki je dokazal svoj pravilni instinkt, zlasti kar zadeva razvoj v vzhodni in jugovzhodni Evropi.

Avstrijski kulturni inštituti v Ljubljani, Zagrebu, Budimpešti, Pragi, Varšavi so nedvomno utrjevali avstrijski ugled v teh državah.

In da ima Busek razumevanje tudi za narodnostne manjšine v Avstriji je že večkrat dokazal.

Koliko svojega pozitivnega krščansko-socialnega programa pa bo lahko uveljavil v lastni stranki, se bo izkazalo najkasneje ob jesenskih volitvah na Štajerskem in v Zgornji Avstriji: če bi ljudska stranka naprej zgubljala, se kakor amen v molitvi začenja novo kolo v priljubljeni ljudskostrankini igri odstreljanja neuspešnih predsednikov.

KOMENTAR

dr. Francija
Zwittra

IZHOD IZ NENEHNE KRIZE?

četrti predsednik Avstrijske ljudske stranke in naj jo popelje iz krize; če ji pri prihodnjih volitvah ne bo priboril novih glasov in več mandatov, se bo kaj hitro znašel v vrsti svojih predhodnikov v politični upokojitvi; toda Busek se tega zaveda in je dovolj politika, da ve, v kaj se je spustil.

Po brezbarvnemu Rieglerju je Busek zagotovilo za intelektualne spore s svojimi političnimi konkurenti; njegova antifašistična miselnost

mu in rjavemu robu v Avstriji ne odbije več volilcev kot si jih na ta način pridobi iz liberalnega meščanskega tabora. Pot v malo koalicijsko s Haiderjem si je vsekakor zaprl.

Kot prvi predsednik Avstrijske ljudske stranke, ki ne izhaja iz CV, mu bo verjetno težko pri izbiri svojih sodelavcev, kar se je že izkazalo pri imenovanju kar dveh tajnikov stranke, da ne bi užalil nobenega tabora znotraj

Za krvavimi dogodki v Jugoslaviji je skrito potekal partijski kongres Avstrijske ljudske stranke, ki si zasluži večje pozornosti kot je je bil deležen pod temi pogoji. (Se) najmočnejši meščanski tabor v Avstriji, ki se nahaja v nenehni krizi, je iskal nove strategije in poti, da bi spet postal resen tekmelec v boju za glasove in mandate v avstrijskem parlamentu.

Izd kongresa je znan: Erhard Busek se je uveljavil proti taboru tako imenovanih sokolov znotraj njegove stranke in je premagal njihovega predstavnika Görga. Nedvomno hud poraz za ljudskostrankine mogotce, kot so nižjeavstrijski deželni glavar Ludwig, zunanji minister Mock, drugi predsednik parlamenta Lichal, in drugi, ki so se odločno zavzemali za Görga. Baza jim ni sledila in se je odločila za znanstvenega ministra.

Erhard Busek je po Tausu, Mocku in Rieglerju v enem samem desetletju torej

Naročite
in širite
„Slovenski
vestnik“

Matjaž Kmecl na spominskem pohodu:

„Slovenski narod zna skrbeti zase!“

(Nadaljevanje s 1. strani)

To bo Evropa stotere ustvarjalne energije, ali pa se bo zamoč virila v provicno vzhodnoazijskega ali ameriškega megabloka. Takšna Evropa stoterih izbir in možnosti je bila namreč skozi dva tisoč let ustvarjalno gibalno sveta. To je njena velika možnost.

Iz tega izhodišča je Kmecl sklepal tudi na bodočnost slovenskega naroda: „Mi s svojo zgodovinsko in drugo izkušnjo imamo v takšno Evropo kaj prispevati, in smo vanjo zadnjih sedemdeset, sto, dvesto let tudi zelo veliko prispevali. Tudi vi, slovenski Korošci v Avstriji, mogoče še posebej vi, kajti za ohranjanje svoje identitete, za ta vaš prispevek za takšno Evropo, ste morali doslej verjetno žrtvovati toliko, kot nobena druga skupnost v Evropi. In naj ob tej priložnosti rečem nekaj, kar morda nekaterim ušesom ne bo povsem prijetno: tisti, ki vas ne marajo, so v najbližjem sorodstvu s tistimi našimi generali, ki so nam zadnje dni iz zablodelih predstav o bratstvu in enotnosti naprtli krvavo vojno dramo. Kajti oboji živijo v napačnem, zagrizenem prepričanju, da je drugačnost, posebno če gre za takšno narodno drobnarijo, kot smo videti Slovenci, škodljiva in moteča in jo je treba čim prej odpraviti ali vsaj pokoriti. Lahko s tanki, lahko pa še s čim drugim, s šolskim sistemom, ... Ni treba, da se na ljudstvo spustijo prav tanki.

Toda ta navidezni neboljenček pod Alpami je v zadnjih sedemdesetih letih pokazal, da zna v usodnem trenutku zmeraj spet skrbeti sam zase. Odločno, s ponosom in

zavestjo, da je svoboda predvsem v njegovih lastnih rokah. In ta odločitev, ta odločnost ostaja slej ko prej naša zaveza, naša odločitev. Bilo je tako z Majstrovimi borci, bilo je tako za časa narodnoosvobodilnega boja, in tako je bilo tudi pred nekaj dnevi. To pa že kaže na nekakšno stalnico v tem narodu. Da to ni narod samo pohlevnih delavcev, temveč da ima tudi svojo čast in svoj ponos. V vsakem trenutku, v vsakem položaju.

Sami ste videli, koliko časti, ponosa in poguma ta naš narod tudi zmore. Sedaj sem bil nekajkrat v teh krajih, ki so najbolj utrpeli v teh dogodkih, in videl sem, kako ti ljudje jemljejo vse to kot samoumevno, kajti nam vsem gre za to, da se ta narod uresničuje kot samostojen, kot svoboden narod. Narodu, ki hoče biti svoboden, svobode ni mogoče vzeti. Koliko solidarnosti je v njem, koliko jo je v bistvu v vseh delih tega naroda čez mejo. Pa ne samo, kot se je lepo pokazalo na Koroškem, pri vas Slovencih, temveč tudi pri demokratičnih nemško govorečih Avstrijcih. In naj tudi ob tej priložnosti izrazim zahvalo za to, vam in njim, vsej demokratični Avstriji. Pravim tako: takšnega naroda, kakršen se je pokazal v teh dneh, ni mogoče uničiti in izbrisati njegove kulture, njegove civilizacije.

In če kdaj, potem naj ob teh dogodkih tudi tu na Komlju potrdimo: bili ste na pravi poti, dvanaest nesrečnih in junaških komeljskih partizanov. Vaša življenja niso padla kot seme v prazno, kot bi rekli po bibliji. Danes bi bili veseli svoje Evrope in svojega slovenskega naroda. Slava in čast vašemu spominu!“

Zaslužen počitek po pohodu po poteh Domnove čete na Komlju

Antifašizem kot vodilo za bodoče medsebojne odnose

Pliberški področni odbor Zveze koroških partizanov skupaj z Zvezo slovenskih izseljencev in SPD Edinost iz Pliberka je že dvanaesti pripravil spominski pohod na Komelj v spomin na dvanaest pobitih partizanov Domnove čete. Večina udeležencev je šla po poteh partizanov peš, vsi skupaj pa so se zbrali na spominski svečanosti pred spomenikom padlim borcem.

Tam pa je glavni organizator pohoda Lipej Kolenik v klenih besedah izrazil občutke udeležencev: „Ponosno se spominjamo borbe za pregon okupatorja z naše zemlje, ponosni smo na junaške partizanske borce, ki so bili pripravljeni darovati tudi svoja življenja za svobodo naroda.“ Kolenik pa se je dotaknil tudi najnovejših dogodkov v Sloveniji oziroma v Jugoslaviji in dejal: „Dogodki v zadnjem času so nas pretresli in vznemirili. Danes, ko se slovenski narod bori za lastno državo, se tudi koroški Slovenci solidarno vključujemo v ta boj. Prepričani smo, da se s tanki ne da rešiti pravic naroda.“

Poleg člana predsedstva Republike Slovenije dr. Matjaža Kmecla (njegov govor objavljamo na posebnem mestu), je navzočim spregovoril tudi predsednik Zveze borcev Slovenije Ivan Dolničar, ki je poudaril, da se bodo slovenski borci tudi v sedanji situaciji prizadevali za „razvijanje odnosov z borčevskimi organizacijami v vseh republikah pa tudi z zveznimi organi borčevske organiza-

cije na idejah protifašističnega boja. Kdorkoli bo za to sodelovanje, za demokratično razreševanje vseh vprašanj, ki so med nami, za enakopraven dialog, z njim smo pripravljeni sodelovati. Neposredno in samostojno pa se bomo povezovali tudi z borčevskimi organizacijami in organizacijami veteranov v Evropi in tudi s tem izpričali svojo samostojnost.“ Dolničar pa je ob tem tudi predal plaketo Zveze borcev pliberškemu moškemu zboru „Foltej Hartman“, ki je tudi letos oblikoval kulturni spored prireditve na Komlju.

Za Zvezo slovenskih organizacij je na Komlju spregovoril tajnik dr. Marjan Sturm, ki je izrazil svoje zadovoljstvo, da je spominski pohod po vihrh v Sloveniji spet postal prireditev, „s katero dokumentiramo povezanost vseh antifašistov, ne glede na državne meje, ne glede na narodnostno pripadnost. Seveda pa tudi v upanju, da se bodo razmere v Jugoslaviji tako stabilizirale, da bodo narodi in narodnosti lahko spet zaživel v tem duhu, ki so ga kreirali v času narodno-

osvobodilnega boja. To je pomembno poudariti na tem kraju, kjer se spominjamo dvanaestih padlih borcev Domnove čete, važno pa je tudi izpostaviti, da slovenski narod ni sovražen do drugih narodov, temveč da si želi sožitje, sodelovanje v tem prostoru, da goji poštene odnose s svojimi sosedi. K besedam tovariša Kmecla o solidarnosti avstrijske republike moramo reči, da smo to solidarnost opazili tudi mi, ob tem pa želimo, da bo postala verodostojna tudi s tem, da se bo avstrijska politika nasproti slovenski narodni skupnosti na Koroškem spremenila.“

Sturm je v oceni dogodkov v Avstriji izpostavil izjavo zveznega kanclerja Vranitzkega: „Pred nekaj dnevi se je v imenu avstrijske vlade priznal k zgodovini druge avstrijske republike, ki temelji na odporu proti fašizmu. Hkrati pa je Vranitzky tudi priznal, da so med Avstrijci bili tudi sodelavci nacifašizma in v tem sistemu terorja imeli tudi pomembne vloge. To je izredno pomemben popravek zgodovine avstrijske republike, popravek v tem smislu, da je ta Avstrija prvič priznala, da ni bila samo žrtev. Ta izjava je pomembna predvsem tudi zato, da koroški partizani prejmejo potrditev tudi z uradne strani, da so se borili na pravi strani, za pravičnega stvar.

Drugi popravek, ki smo ga doživeli, je bil ta, da je moral deželni glavar Haider odstopiti prav zaradi tega, zaradi česar je postal deželni glavar. Še posebej zato smo lahko ponosni, da se nismo pečali in taktizirali z njim, da s Haiderjem nismo bili pripravljeni saditi kake lipe ali hrasta. To nam je lahko v ponos in v potrditev, da je naš antifašistični instinkt še živ.“

V imenu Enotne liste Pliberke je udeležence pohoda na Komelj pozdravil mestni svetnik Fric Kumer, po končani spominski svečanosti pa je bilo še družabno srečanje pri Štibarju.

MoPZ „Foltej Hartman“ je prejel plaketo ZB Slovenije

Član predsedstva Slovenije Matjaž Kmecl v krogu koroških gostov pohoda

† Engelbert Hobel

Stojiš na vašem pokopališču v julijskem soncu. Rakev v odprtem grobu je posuta s pisanimi cveticami. Otroci z materjo, bratje in sestre, vsi v črnem, se stiskajo v gruči, da bi bili laže kos črno črni usodi. Prezgoda je šel od njih. Misel se ustavlja, bega od stare zidane ograje k vratom v žagrad in spet nazaj. Ne ve, kje bi se ustavila. Svečnikova žegnana voda je blažilen intermezzo, otožna ljudska viža o gozdiču, ki da je že zelen, pa te boleče stisne pri srcu, da ti kar same navro na lica – vroče, neustavljive... In že padajo kepe rjave prsti z otroške lopate na njegov zadnji, lesoni domek in pri vsakem padcu zadoni zamolklo, neresnično, kruto, ko da naj se žalujoča vaška srenja ne dá zazibati lepim glasovom mešanega pevskega zbora. In vendar: kakšna spretna ljudska režija za lažje obvladovanje neogibnega trpljenja!

Vsakdo je nanjo obsojen, že samo zato, ker živi: ta vestni, pošteni delavec prav tako kakor ta nemarni, delomrzi nemarni in nepopoljšljivi nepridiprav.

Nebeden ne uide njenemu železnemu zakonu. – Je pa vpričo te njene neizpodbitne zakonitosti razlika med ljudmi: figamož že mnogokrat prej umre, preden umre, hrabri pa jo preizkusi samo enkrat. Zaveda se v vsakem trenutku svojega življenja: ko se bo človeku iztekel pesek v peščeni uri, bo potrkala in vstopila brez pozdrava. Naš duhoviti poredni pavr v Korotani je to povedal z dokaj drastično podobo že pred dvesto leti: Smrt mora po sačega priti, enga prime pr glavi, druga pa pr riti... Vzemi na znanje njegove besede v trenutku prežalostnega poslavljanja tako ali tako, krutost besede s svojo drastičnostjo vred vendarle nekega nekako pretaplja bolečino v notranje pomirjenje. – Hrabri ne zatiska oči pred njenim neustavljivim rejem. Resda je kanalka neusmiljena, ali hkrati je v svoji doslednosti tudi pravična: usojena je vsakomur že pri njegovem vstopu v življenje, že pri njegovem prvem krikku.

In ga potem spremlja vse tja do njegovega zadnjega izdihaja. Kakorkoli: nekaj pošastnega tiči v tem njenem spremstvu, v tem človekovem potovanju v dvoje – z lastno senco, z ničem.

Nekaj, kar se izmika urejenim mislim, kaj še besedam! Nerojenim je za ta del lažje, boljše. – In vendar: kaj ni lepo živeti v presrečnosti spodbrudnih bližnjikov, ki ti pomagajo na noge, kadar jameš pešati; ki te zravnaajo že samo s svojim potrpljenjem s tabo, z modrim molkom, s toplim žarom v očeh in s čvrsto roko na tem tvojem nepreračunljivem potovanju „od zibelke do groba“... Kako lep je lahko človek! Če daje brez računa, da se mu bo vračalo! Kako lepo žari takemu mlado sonce v novem jutru!

Poznal sem ga manj neposredno kakor posredno po pripovedovanju Dušana, ki ga je v nemškem Šentvidu imel pred letom dni „in tabula“: s kakšnim stoičnim mirom da je sprejemal izredno hudo operacijo! Taisti hrabri odnos do neizprosne resnice se mi je razodel tudi pri obisku na njegovem domu v Spodnjih Vinarah: „Kaj bi dejal, kakor bo, pa bo...“ Bila je potrlost v glasu, strahu pa v njem ni bilo. – Pretresljiv krik vnučka, ki ne mara proč od dedeja, prereže žarke pekočega sonca. Mama ga ogrne s svojo črmino, stisne k srcu... „...te bojo djali v to črno zemljo“ – soprani so materinsko topli, alti človeško zvesti, tenorji obzirno spremljajoči, basi metafizični vesoljski mir obetajoči... Otreš si jih na pol posušene s hrbtom roke... „Nam vsem je bil dober varuh... Zdam se bomo morali sami varovati...“ Ženski glas na poti v gostišče k sedmini. Trezen, hraber... Zmeraj vse na materina pleča! – Kdo bo koga tolažil, pomislil. Najmočnejšim ni treba mnogo besed. Spoštujem jih zaradi neizgovorjenih.

Janko Messner

Engelbert Hobel, oče petih otrok, je umrl 13. julija v 62. letu starosti, pokopan je bil 16. julija 1991 na pokopališču v Šentvidu v Podjuni.

Odprt pogled na problem sožitja

Od 1. do 5. julija 1991 je v Slovenskem dijaškem domu v Trstu potekalo srečanje med dijaki skupnosti Alpe-Jadran. Vrstniki iz Slovenije in Hrvaške, ki so udeležbo sicer potrdili, se zaradi težkih razmer v sosednjih državah niso mogli udeležiti. S Koroške so se srečanja udeležili Anton Kernjak s Trebinje, Marija Suklitsch z Žihpolj, Mihi Seher iz Velinje vasi, Andreja Kumer z Blata ter Darja Sticker iz Šentjakoba.

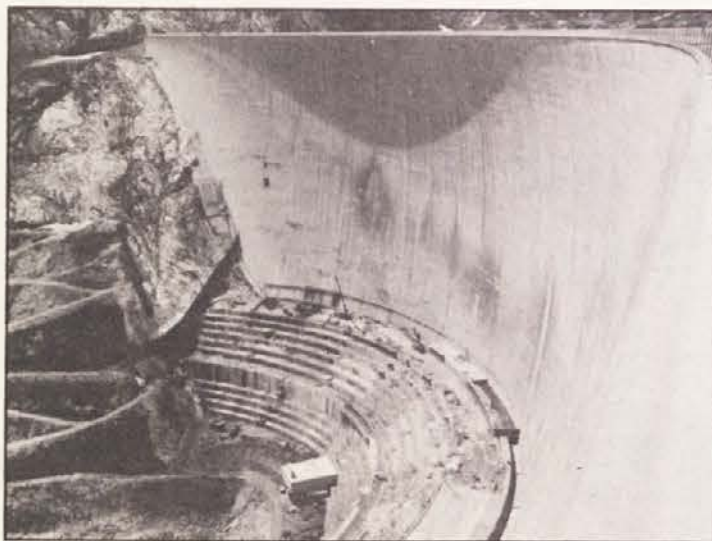
V prvih dneh so dijaki predstavili svoje dežele oz. FJK in Koroško. Poleg zgodovinskih, ekonomsko – političnih in kulturnih vidikov je bil glavni predmet pogovorov odnos med raznimi narodnostnimi skupinami. Prognoza sožitja, tak je bil naslov srečanja, je bila vseskozi vodilna misel našega dopoldanskega dela. Udeležence srečanje je obiskal predsednik tržaške

pokrajine Dario Crozzoli, ki je izrazil svoje zadovoljstvo in podporo takim pobudam.

Iz pogovorov je bilo razvidno, da imajo mladi drugačen, bolj odprt pogled na problem sožitja. Pripravljeni so sprejemati razlike v mišljenju in navadah, obenem pa iščejo skupne točke v svojem okolju in vsakdanjem življenju.

Posebno pozorno so udeleženci sledili dogodkom v Sloveniji in Hrvaški in izrazili svojo solidarnost s prebivalstvom, ki je bilo vpleteno v nečloveško morijo. Svojim vrstnikom, ki se srečanja niso udeležili, pa so poslali pismo, v katerem izražajo svojo podporo samostojnosti in suverenosti bližnjih držav.

Ob koncu so vsi izrazili željo, da bi se taka in podobna srečanja nadaljevala, ne samo med manjšinami Alpe-Jadran, ampak tudi drugod po svetu.

Sanacija jezua Kölnbrein je skoraj dokončana

Sanacija enega največjih jezov v Alpah, jezua Kölnbrein na zgornjem Koroškem, napreduje po načrtu. Na zunanji strani jezua so že vgradili približno 1,2 milijona ton podpornega betona, da bi ne le zaustavili močan izstop vode, marveč tudi nasploh zagotovili varnost jezua. Količina 1,2 milijona ton dejansko pomeni 48.000 železniških tovornih

vagonov, to pa je vlak z dolžino 480 kilometrov!

Utrjevalna dela ter gradbeni ukrepi za varnost jezua lahko tako preidejo v drugo fazo, katere težišča so vrtalna in injekcijska dela. Zajključili jo bodo leta 1993, jezero pa bodo napolnili leta 1994. Stroški celotne sanacije zdaleč presegajo vsoto ene milijarde šilingov.

Tudi z enciklopedijo med suverene narode!

„Kadar orožje govori, muza molči“, bi lahko zapisal v opravičilo temu nekoliko zapoznelemu prispevku o 4. knjigi Enciklopedije Slovenije, ki je v Sloveniji izšla sicer že v lanskem pozni jeseni, pri nas pa sta jo tokrat v ustvarjalnem druženju predstavili Založba Drava in Mohorjeva založba v Celovcu. oz. njuni vodji dr. Helga Mračnikar in inž. Franc Kattinig.

Za uvod predstavitev, ali bolje, pogovora o enciklopediji, se nam je ponudilo odprtje zanimive razstave 19 grafik znanega slovenskega slikarja Mihe Maleša, o katerem je vodja predstavitelja, Evropske kulture/ICON, Rudi Klarič dejal, da je še nepriznani slovenski Picasso. Maleš se je na svojstven način lotil upodobitve znanih Slovencev, katerim je vdahnil svoje osebno videnje. Njegove grafične upodobitve je mogoče kupiti v knjigarni Mohorjeve in na sedežu izdajatelja v Ljubljani, na Celovski 8.

Na razgovoru o enciklopediji v dvorani Mohorjevega doma je četrto knjigo predstavil njen glavni urednik prof. Dušan Voglar. Spregovoril je o konceptu urejevanja enciklopedije, dejal, da bo v devetih letih izšlo še devet takih knjig, ki na znanstveni način dokumentirajo celotno slovenstvo brez ideoloških vplivov, kar se je začelo že pred štirimi leti, ko v Sloveniji še ni bilo večstrankarstva. Že v prve tri knjige so uvedena tudi gesla iz tako imenovane zamlčane sfere.

O peti knjigi, ki naj bi izšla letos jeseni, je obširno spregovoril član glavnega

odбора enciklopedije akademik prof. dr. Bogo Grafe-nauer. To pa predvsem zaradi tega, ker bo obširno obravnavala Koroško in koroške Slovence. Dejal je, da enciklopedija v svojem zgodovinskem, kulturnem in narodnostnem delu ne pozna državno-politične meje, ob geslih o koroških Slovcih pa se bodo pojavljala tudi nekatera imena, ki so se vanjo uvrstila zaradi svoje negativne zaslužnosti, kot npr. Martin Wutte.

Nekatera gesla bodo obravnavana prav zaradi svoje specifičnosti, kot so Karantanija, boji za severno mejo, plebiscit itd., nekateri dogodki pa so vključeni v vse knjige in niso strogo ločeni na geslo Koroška. Tako so tudi v dosedanjih štirih knjigah vključeni številni koroški Slovenci in seveda tudi drugi (geografski, zgodovinski in politični) pojmi.

V nadaljevanju sta spregovorila še član uredništva Lan Brenk in urednik strokovnega področja za zamejstvo Janez Stergar z Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani. Slednji je dejal, da so zamejci v enciklopediji res nekoliko previligarani, vendar ne v tolikšni meri, da bi porušili ravnotežje. O objektivnosti upošte-

vanih gesel (krajev, oseb, dogodkov...) je menil, da se že prej niso ozirali na politično aktualnost in da praktično izraža zgodovinsko kulturnopolitično in narodnostno situacijo zamejstva (Koroške, Primorske, Porabja).

Pri projektu Enciklopedija Slovenije sodeluje nekako 1500 sodelavcev, od tega okrog 800 znanstvenikov, zato ga lahko imenujemo največji slovenski znanstveni projekt.

V četrth knjigi, ki zajema 32 gesel iz Koroške, sodelujejo tudi pisci člankov Drago Druškovič, dr. Avguštin Malle in dr. Erik Prunč. Predstavljena četrta knjiga se začne in konča z gesloma, ki imata zvezo z Avstrijo. Prvo geslo je Hace Matevž, politični komisar 4. operativne cone, ki je v Topolšici 9. maja 1945 sprejel vdajo Avstrija, nemškega generala Löhra, po 416 straneh A-4 formata pa se konča z geslom Karel II. nadvojvoda, ki je imel po letu 1578 kar dosti opraviti s sedanjo konfliktno (Vojno) Krajino na Hrvaškem.

Seveda ni pričakovati, da bo knjigo kupil vsakdo, saj tudi naklada 30.000 tega ne dovoljuje, priporočam pa jo vsem, ki se ukvarjajo z jezikom, literaturo, zgodovino, z vzgojo naše mladine, pa tudi gospodarstvenikom. Kupite jo pravočasno, da ne bo pošla, ponatisa še ne bo kmalu!

Jože Rovšek

Mlada ZAL na zvezni ravni

Na prvem vseavstrijskem srečanju zeleno-alternativne mladine konec preteklega tedna v Vrbi ob Vrbskem jezeru so sklenili ustanovitev zeleno-alternativne mladinske organizacije. Do formalne ustanovitve konec oktobra letos naj bi obstoječe mladinske organizacije v Avstriji ustvarile pogoje in osnovo za tako vseavstrijsko mladinsko organizacijo, v kateri naj bi se posebno upoštevala regionalna in univezitetna raven. Zvezna stranka ZAL pa naj bi novo organizacijo priznala na svojem kongresu novembra letos.

Vrbsko srečanje sta organizirala Hans-Peter Lesjak in Ernst Pichler od Zelene izobraževalne delavnice, srečanja pa so se udeležili tudi zastopniki iz Češkoslovaške ter združene Nemčije.

„mladje“ 71/91

Pravkar je izšla 71. številka slovenske revije za literaturo, umetnost in družbena vprašanja „mladje“. V letošnji drugi številki, ki jo ureja dr. Maja Haderlap, so objavljene nove pesmi koroškega lirika in prevajalca Fabjana Hafnerja, Celovčan Jani Oswald pa se bralcem predstavlja kot angažirani pesnik. Aleksa Šušlić iz Trsta v svoji prozi razmišlja o umetnosti minljivosti ter raziskuje moč spomina, Miroslav Košuta, Marko Kravos ter Uroš Zupan pa v novem „mladju“ objavljajo svoje sveže pesmi.

Susanna Tamaro, ki s svojimi teksti vzbuja veliko pozornost v Italiji, se v novi številki predstavlja slovenski publiki, vključen pa je tudi avstrijski lirik Michael Guttenbrunner, katerega pesmi je v slovenščino prevedel Andrej Kokot.

Marjan Kravos iz Trsta predstavlja osem grafičnih skic, o slovenskih avtoricah in njih samorazumevanju pa razpravljajo Silvija Borovnik, univ. prof. dr. Helga Glušič in Marjeta Novak-Kajzer. Miran Košuta pa v svojem prispevku skuša odgovoriti na vprašanje pomena metode intertekstualnosti v slovenskem jezikovnem prostoru.

Koroški Slovenec, pedagog Tomaž Ogris skuša prikazati oz. popraviti podobo slovenskega učitelja na Koroškem. Pestro in zanimivo vsebino nove številke „mladja“ dopolnjuje Pavel Stranj s prispevkom o Ivanu Cankarju v Trstu, za zaključek pa lahko preberemo še recenzijo Debeljakove knjige „Postmoderna sfinga“, ki je izšla leta 1989 v Založbi Wieser. Oceno pod naslovom „Od moderne do postmoderne“ je napisal František Benhart.

V solidarnost bronasti zvon prijateljstva

Koroški planinci načrtujejo v znak solidarnosti s svojimi kolegi v Sloveniji, ki jih je prizadela vojna, posebno planinsko srečanje meseca septembra ali najkasneje oktobra v Logarski dolini. Ob tej priliki nameravajo svojim slovenskim kolegom izročiti bronasti zvon prijateljstva kot izraz sočutja in prizadetosti ob vojnih dogodkih v Sloveniji.

Pobudnik akcije je Herbert Guttenbrunner, ki ob tem poziva vse planince na Koroškem, da prispevajo k financiranju te akcije. Prispevek lahko vplačate pri Kärntner Landes-Hypothekenbank v Celovcu, konto številka 1.409.875, geslo: Freundschaftsglocke Slowenien/Zvon prijateljstva za Slovenijo. Hvala!

IKARUS bo prestavil „Materinsko ljubezen“

„Grenko je biti človek, če se nož pobrati s človekom“. Ta stavek Vesne Parun je zapisan tik pod naslovom performance-predstave „Materinska ljubezen/Mutterliebe“, ki jo bosta predstavila plesalca in igralca Maria Konrad in Zdravko Haderlap. Kot smo od plesnega teatra „Ikarus“ že navajeni, bo tudi ta nastop nudil nekaj povsem novega, saj bo poskus nove oblike teatra, zato nikakor ne zamudite predstav, ki bodo 30. julija, 6. in 7. avgusta s pričetkom ob 21. uri v kletnem teatru deželne hiše (Landhauskeller) v Celovcu.

„Vsebinsko predstave je težko opisati, treba jo je videti, doživeti,“ je v razgovoru dejal igralec, plesalec, koreograf in ne nazadnje tudi avtor „Materinske ljubezni“. „Izhodišče pa je odnos človeka do narave. Narava in ženska sta tesno povezani, na sploh je po mojem mnenju ženska bližje naravi kot moški. Rad bi prikazal, kakor se človek oddaljuje od narave, kako jo uničuje, ker gradi svojo oblast na porazu drugega, sočloveka, prav to pa je in bo človekova poguba.“

Akcenti te predstave niso le nekaj novega za koroške in slovenske razmere, temveč tudi za avstrijske, kajti Haderlap dela z zvokom, rekviziti, s prostorom, igro, plesom... „V Avstriji predstave, ki bi združevala vse te elemente, še ni bilo videti,“ je prepričan Haderlap, „zato je ogled te izvedbe neke vrste obveznost za vsakogar, ki se zanima za moderno gledališče“. Celotna predstava temelji na kontrastih in protislovjih: človek nastopa kot fašistično bitje („v bistvu je vsak človek tudi fašist!“), to pa se pokaže že v vsakodnevnih ritualih kot so gledanje televizije, branje časopisa...poželenje po oblasti ipd.

Haderlap gradi na tekstih filozofinje Elisabeth Badinter (Materinska ljubezen/Mutterliebe), psihoterapevke

Susan Griffin (Frau und Natur/Zenska in narava), J.W. Goetheja (Die Natur/Narava), Vesne Parun in plakata avstrijske vojske z naslovom „V zemlji vlada vojna/In der Erde herrscht Krieg“.

Igro in ples bo med drugim spremljala glasba znanih glasbenikov Jana Gabareka in Pata Methenya.

S številnimi rekviziti („poln oder jih bo!“) Haderlap skuša simbolizirati civilizacijo, človeka, ki izkorišča naravo s tem, da si jo vnese v hišo. Človek je sicer del narave, vendar pa se ji vse bolj odtuja. S tem pa nastajajo konflikti.

Zanimivi bodo tudi kostumi, ki jih je pripravila in izbrala Trixi Uneg: človek s črno srajco, s trofejami in zlatom preobeležen, narava pa strgana in razcefrana, lepa in grda obenem.

Vsebinska težišča so nastala v sodelovanju Marije Konrad in Zdravka Haderlapa, za luč bo skrbel Boris Kap, scenografijo je izdelal Kristijan Sadnikar, tonsko tehniko pa bo prevzel Manfred Ramosch.

In še nekaj: ker je število vstopnic omejeno, bo najbolje, da karte naročite oziroma rezervirate že v predprodaji v potovalnem uradu Springer (tel.: 0463 33520-555) in v kletnem teatru deželne hiše (tel.: 0463 55839).

Št.V.

Poročili ZG za Slovence in trgovske akademije

Medtem ko je Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu ob koncu šolskega leta 1990/91 izdala že 34. letno poročilo, se je nova dvojezična trgovska akademija v Celovcu prvič predstavila z „reportom“, enoletno bilanco nove šolske ustanove.

Letno poročilo ZG in ZRG za Slovence ima svoja težišča v predstavitvi uspele šolske akademije pod geslom „Jeziki – spremljevalci v jutrišnji Evropi“ ter medijskem odmevu nanjo, prikazu uspešne športne dejavnosti gimnazije ter v prispevkih, ki izražajo povezanost te srednješolske ustanove s šolami v Evropi, konkretno iz ČSFR, kjer je prof. mag. Andreja Zikulnigova v Znojmu poučevala v preteklem šolskem letu. V letnem poročilu nadalje beremo nekrolog ravnateljice dr. Reginalda Vospornika v spomin lani umrlemu dolgoletnemu in zaluznemu predsedniku Združenja staršev dipl. trg. Janku Uranku.

KULTURNE NOVICE

Pesniška zbirka P. Wiplingerja v bolgarščini

V okviru fotografske razstave v prostorih bolgarske ambasade na Dunaju je bila pred nedavnim predstavljena najnovejša pesniška zbirka „Priznak na život (Znak življenja)“ avstrijskega pisatelja in umetniškega fotografa Petra Paula Wiplingerja (slika).

Knjiga je izšla v bolgarskem jeziku, vsebuje 140 pesmi avtorja iz obdobja 1970 do 1990, za ilustracijo pa je poskrbel bolgarski slikar in grafik Trifonov. Prevod Wiplingerjevih pesmi iz nemščine v bolgarščino je opravil Krastjo Stanishev, ki je zbirko tudi izdal.

Projekt sta podprla tako bolgarsko kot tudi avstrijsko kulturno ministrstvo in s tem prispevala k pospešeni kulturni izmenjavi med obema državama. Predstavitve pesniške zbirke se je udeležilo veliko število znanih kulturnih ustvarjalcev iz Avstrije in Bolgarije.

Glavna težišča „reporta“ dvojezične trgovske akademije so poleg prispevkov ministra za pouk dr. Rudolfa Scholtna in bivše ministrice Hawličkove razmišljanja voditeljice šole mag. Maje Amrusch-Hoje, ke se v svojem prispevku posebno zavzema za odprtost nove akademije v Evropo, kar je ta šolska ustanova v prvem letu obstoja tudi že dokazala z navezavo stikov s trgovskimi akademijami v Italiji in na Slovaškem. Dvojezično trgovsko akademijo je v prvem letu obiskovalo 27 dijakin in dijakov, ki so poročilo sooblikovali skupaj s profesorji ter Združenjem staršev, ki je bilo ustanovljeno decembra lani in je že v prvem letu razvilo precej dejavnosti.

-kan

VESTI

Nova številka Celovškega Zvona

V Celovcu je te dni izšla druga letošnja številka Celovškega Zvona. Vsebinski poudarki v tej številki so uvodna misel Vinka Ošlaka ob osvobodilni vojni v Sloveniji, z novelo „Deklica, ki je spala“ pa se pojavlja Jasna Blažič, novo ime v slovenski literaturi. France Hribnik predstavlja pesnik Leopolda Legata, Alojz Rebula pa nadaljuje z „Dnevnikom 1970“. V novi številki Zvona sta nadalje objavljeni predavanja „Bilblično teološke osnove narodne zvestobe“ profesorja Marka I. Rupnika iz začetka leta v Tinjah ter Rabindranatha Tagoreja o nacionalizmu na Zahodu. Dorothea Apovnik in Wilhelm Sinkowicz pa v „Kulturnem pismu z Dunaja“ poročata o letošnjih poletnih ponudbah dunajskih glasbenih domov, gledališč ter galerij.

Slovensko prosvetno društvo „ZARJA“ v Železni Kapli vabi na tradicionalno

FOLKLORNO SREČANJE

v nedeljo, 28. julija 1991 v Železni Kapli

Spored: ob 14. uri povorka po trgu; ob 15. uri nastop skupin s programom pred hotelom Obir

Po prireditvi bo za ples igral ansambel Drava. Nastopajo folklorne skupine, godba na pihala in harmonikaški orkester iz Koroške in Slovenije.

Prisrčno vabljeni!

Datum	Kraj	PRIREDTVITVE	Prireditelj
Petek, 26. 7. 20.30	v kulturnem domu v Šentprimozu	KULTURNI VEČER Nastopajo: mešani in mlajši mladinski zbor SPD „Danica“, moški zbor SPD „Valentin Polanšek“	SPD Danica
Sobota, 27. 7. 20.30	v Illehofu v Kotmari vasi	HARRY JESCHOFFNIGS DIXIE-BAND Koncert v okviru kulturnih dnevorov	Illehof
Sobota, 27. 7. 19.00	v farni cerkvi v Rožeku	MAŠA V PRAVOSLAVNEM OBREDU	Župnija Rožek
Nedelja, 28. 7. 14.00	pred hotelom Obir v Železni Kapli	FOLKLORNO SREČANJE Spored: 14.00 povorka skozi trg; 15.00 nastopi skupin. Po prireditvi: zabava z ansambli Drava	SPD Zarja
Nedelja, 28. 7. 20.30	na Graščini v Radovljici	KONCERT OB SVEČAH: One Man Show Nastopa: dr. Hermann Buchner z evropsko zgodnjo glasbo od 12. do 16. stoletja (karte lahko dobite pri Joklnu)	Festival Radovljica
Nedelja, 28. 7. 14.00	pri Cimpermanu v Verovcah	TEKMA KOSCEV v primeru slabega vremena bo prireditev preložena za teden dni	SPD Radiše
Nedelja, 28. 7. 9.00	v domu v Tinjah	DEŽELNO ZBOROVANJE SKUPNOSTI JUŽNOKOROŠKIH KMETOV Vsi delegati in delegatke prisrčno vabljeni/e.	SJK
Ponedeljek, 29. 7. 20.00	v Evropski hiši v Celovcu	JUGOSLAVIJA – QUO VADIS? Podijska diskusija novinarjev Moderacija: mag. Peter Kaiser Uvodne besede: Tomaž Ogris	SJG
Torek, 30. 7. 21.00	Gledališče v Landhauskellerju v Celovcu	MATERINSKA LJUBEZEN Nastopata: Maria Konrad in Zdravko Haderlap	Plesni teater IKARUS
Sreda, 31. 7. 20.30	na Graščini v Radovljici	KONCERT OB SVEČAH: Pesmi iz geta Nastopa: Izraelski komorni ansambel Modus vivendi	Festival Radovljica
Četrtek, 1. 8. 20.30	Breznikov kamp ob Zablatniškem jezeru	KULTURNI VEČER Nastopajo: mešani zbor SPD „Danica“, ansambel Korenika	SPD Danica
Sobota, 3. 8. 20.30	pri Košarju na Gori	NIČ PRUETI ŽANSTVAM Nastopajo: folklorna skupina SPD Trta, Tonč in Lojz, Vaščan pojo	Vaščan pojo
Petek, 16. 8. 14.00	v domu v Tinjah	REZBARSTVO – ZAREZOVANJE Vodi: Dietmar Wrießnig, do 18. 8.	Sodalitas
Nedelja, 25. 8. 15.00	v domu v Tinjah	SLIKANJE IKON Vodi: Anica Vrečar, do 31. avgusta	Sodalitas
Nedelja, 1. 9.	od doma v Tinjah	OGLED PASIJONA V ŠMARTNEM NA GRA-DIŠČANSKEM	Sodalitas

RAZSTAVE

CELOVEC

- Pri Joklnu – Zorka Weiss – Loiskandl, mešane tehnike (do 16. 8.)
- Mohorjeva knjigarna – Miha Maleš, grafike
- Galerija v stolpu – Irena Polanec, slike
- Galerija Carinthia – hic et nunc, medn. umetnost (do 30. 7.)
- Galerija v Mestni hiši – Joseph Beuys, zasebna kolekcija

ROŽEK

- Galerija Rožek – Gisbert Hoke, dela

TINJE

- Galerija Tinje – Anna Seifert, batike

Teden mladih umetnikov

od 29. julija do 3. avgusta 1991
v Mladinskem centru na Rebrci

Starost: od 6 do 12 let

Prinesi s seboj: osebne potrebščine, delovno obleko, škarje, lepilo, vodne barvice, instrumente in veliko dobre volje!
Cena: 750 šil. za polni penzion. Stroški za material se posebej zaračunajo.

Prijave sprejema: Mladinski center na Rebrci, 9133 Miklavčevo, tel: 04237/2142 ali Krščanska kulturna zveza, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec, tel: 0463/516243, ter Katoliška otroška mladina, Viktringer Ring 26, tel: 0463/511166/78

Z vami bodo delali, risali, peli, plesali, slikali:

- Albert KRAJGER,
- Saša KUMP,
- Gabriel LIPUŠ,
- Ilse MOLLER,
- Barbara MOSENER,
- Nežika NOVAK,
- Valentin OMAN,
- Hermi PAULIČ,
- Rožica PUŠNIK,
- Tanja ZGONC.

Brošura o Svečah in Goršetovi galeriji

Pred nekaj dnevi je Slovensko prosvetno društvo „Kočna“ iz Sveč izdalo trijezično brošuro, v kateri Amalija in Anton Feinig predstavljata „vsem tistim, ki se zanimajo za to, česar od zunaj ni mogoče videti“ (predsednica Kočne Tatjana Feinig v uvodni besedi) Goršetovo zapuščino, Dom Einspielerjev in vas z okolico. Privlačno pripravljena brošura, obogatena s slikami, opisuje nastanek in razvoj Goršetove galerije, ki jo je znani slovenski kipar prof. France Gorše po svoji smrti leta 1986 podaril domačemu slovenskemu prosvetnemu društvu Kočna. To društvo že 80 let deluje v Svečah in okoliških vaseh. Brošura namenja posebna poglavja tudi Domu Einspielerjev ter prikazu bogate zgodovine te majhne vasi pod Karavankami.

FESTIVAL RADOVLJICA 1991

Nedelja, 28. 7. 1991: dr. Hermann Buchner (Avstrija), One Man Show - evropska zgodnja glasba od 12. do 16. stoletja;
sreda, 31. 7. 1991: Modus Vivendi - izraelski komorni ansambel, židovska glasba skozi stoletja;
petek, 2. 8. 1991: Shalev Adel (Izrael): čembalo, dela Johanna Sebastian Bacha;
nedelja, 4. 8. 1991: Kecskés Ensemble - madžarski ansambel za staro glasbo, János Kájoni: Cantionale Catholicum (1976).
Čatni svet: Milan Kučan, dr. France Bučar, Lojze Peterle, ing. Vladimir Černe.

Poziv Slovincem!

V sedanjih ultimativnih razmerah in v pretnji morebitnega maščevalnega udarca armade lahko mladi, neodvisni državi Sloveniji ogromno pomaga čim-prišnje mednarodno priznanje njene legitimnosti. K temu cilju je usmerjena mednarodna dejavnost in seznanjanje svetovne javnosti z dogajanjem v Sloveniji s strani ministrstva za informacije.

K temu lahko veliko prispevajo tudi osebni in prijateljski stiki Slovincem, tudi koroških, z znanci v tujini. Zato je ministrstvo pripravilo pismo, ki naj ga Slovenci, ki imajo stike s svetom, pošlejo svojim prijateljem in znancem, naj tudi oni zastavijo svoj vpliv za čimprejšnje priznanje Republike Slovenije kot neodvisne in suverene države.

Dragi prijatelj!

Mogoče poznaš in spremljaš tragedijo, ki jo doživlja moja domovina Republika Slovenija. Takoj, ko smo razglasili svojo samostojnost 25. junija letos in tako udeležili plebiscitno odločitev velike večine prebivalcev Slovenije, je jugoslovanska armada z brezobzirnim napadom skušala preprečiti, da bi se mlada država Slovenija trdno zasedrila na zemljevidu evropske in svetovne demokracije.

Za ta korak se je jugoslovanska armada oz. njeno vodstvo odločilo samovoljno, brez ustavne podlage in mimo volje legitimnih političnih oblasti. Doživeli smo nerazumen, nečloveški napad tankovskih in letalskih enot, ki je terjal mnogo življenj mladih fantov v armadi, slovenski vojski in med civilnim prebivalstvom ter ogromno materialno škodo.

Gotovo razumeš našo stisko. Zato te prosim, da nam skušaš po svojih močeh pomagati! Uporabi ves svoj vpliv med svojimi prijatelji in znanci ter pri vseh drugih, ki lahko pomagajo preprečiti še večjo katastrofo, ki nam grozi, in ki lahko pripomorejo, da bo mednarodna skupnost čimprej priznala Slovenijo kot samostojno, suvereno in neodvisno državo.

Ob začetku nove nogometne sezone

27./28. julija se prične nova sezona v koroški ligi, letos s 16-imi klubi, teden pozneje pa se bodo za prvenstvene točke začeli boriti tudi v nižjih razredih. Kot vsako leto so si moštva zastavila sezonski cilj. SAK, ki se je močno okrepil, sodi tudi letos med favorite za naslov prvaka v koroški ligi. Novinec v vzhodni podligi, Železna Kapla, nima tako visokih ciljev, prav tako ne Bilčovs. Zanimiv detail ob robu: že v prvem kolu gostijo kapelski nogometaši bilčovsko ekipo, ki gre v novo sezono z novim trenerjem – igralcem, domačinom Sigijem Hoblom.

2 4 6 22 27 36 (7)
Joker: 876868 b. j.

RADIO KOROŠKA

SLOVENSKE ODDAJE

Sreda, 24. 7. Glasbena sreda **18.10–19.00**
Večerna 21.05–22.00 Glasbena oddaja: „Polna noč“.

Četrtek, 25. 7. Rož – Podjuna – Zilja.

Petek, 26. 7. Obdelava lesa (H. Laussegger).

Sobota, 27. 7. Od pesmi do pesmi – od srca do srca.

Nedelja, 28. 7. 6.30–7.00 Dobro jutro na Koroškem – duhovna misel: p. Tone Zajc
18.10–18.30 Dogodki in odmevi.

Ponedeljek, 29. 7. Nova prvenstvo, nov začetek, novi cilji. Nogometna sezona 1991/92.

Torek 30. 7. Partnerski Magazin.

SLOVENSKI VESTNIK

Nadstrankarski časopis koroških Slovincem

Uredništvo/Redaktion: Tarviser Straže 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, Telefon 0463/514300-30 do 34, telex 422086 ZSO, telefaks 0463/51430071.

Usmerjenost lista/Blattlinie: seštevek mnenj izdajatelja in urednikov s posebnim poudarkom na narodnopolitičnem interesu.

Glavni urednik/Chefredakteur: Ivan P. Lukan

Uredniki: Andrej Kokot, Andrej Mohar, dr. Štefka Vavti.

Izdajatelj in založnik/Herausgeber und Verleger: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, Tarviser Straže 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, telefon 0463/514300, telex 422086 ZSO, telefaks 0463/51430071.

Tisk/Druck: Založniška in tiskarska družba z o.j. Drava, Tarviser Straže 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/50566, telex 422086 ZSO, telefaks 0463/51430071.

Oglaš/Anzeigen: Tarviser Straže 16, 9020 Celovec/Klagenfurt, Avstrija, telefon 0463/514300-30 do 34 in 40, telex 422086 ZSO, telefaks 0463/51430071.

Zastopstvo za Jugoslavijo: ADIT-DZS, Glonarjeva 8, 61000 Ljubljana, Slovenija, telefon 061/329761, telefaks 061/311123.

Od Berlina do Budyšina

Pevski zbor „Rož“ v gosteh pri Lužičkih Srbih

Objavljamo spominski zapis v nadaljevanju o potovanju in gostovanju Mešanega pevskega zbora „Rož“ v prejšnji Nemški demokratični, zdaj združeni Nemčiji. Pisec poleg nastopov slikovito opisuje vtise, se poglablja v ozadja (zgodovinska, socialna) nemške družbe in predvsem v kulturnopolitično situacijo tamkaj živečih Lužičkih Srbov. Prispevki so nam dobrodošli, da z njimi pogledamo preko informativnega zidu ožje Koroške, bralcem pa jih priporočamo za pozorno branje.

Uredništvo

3. DEL

Ustavili smo se spet na tako imenovanem muzejskem otoku reke Spreve/Spree v nekdanjem vzhodnem Berlinu. Sprehodili smo se po območju trga Alexanderplatz: tu je stolnica, rdeča mestna hiša/Rotes Rathaus, Marijina cerkev iz 15. stoletja, najstarejša ohranjena berlinska cerkev, 300 m visok televizijski stolp z restavracijo, Neptunov vodnjak, spomenik Marxu in Engelsu, na katerem zbode v oči velik grafit „Wir sind unschuldig“, idr. Kasneje, med vožnjo, smo videli tudi nekaj blokov hiš, ki so preživele minulo vojno; na njihovih pročeljih so še vidni znaki bombardiranja oziroma strelnih lukenj v zidovju.

Tako smo torej prekrizarili Berlin in nekajkrat prešli donedavno mejo. Zloglasnega zidu sicer nikjer več ni, na tistih mestih pa je precej razkpanega in neurejenega. Zelo očitna je razlika med obema mestnima deloma, ki sta bila ločena, na le po zunanjem videzu, npr. izložbenih oknih ali svetlobnih napisih; že podatek, da je več kot pol leta po združitvi še vedno skoraj nemogoče telefonirati iz vzhodnega v zahodni Berlin in obratno, pove, da bo potrebno še veliko napora, predvsem pa finančnih sredstev, da bo mesto normalno zadihalo.

Piše: Mila

Potem smo se namenili v mestni predel Wilmersdorf do dvorane Gemeindesaal der Lindenkirche in se pripravljali na prvi koncert.

Kar zadeva številčnost publike, koncert ni bil navdušujoč, še dobro, da se ga je udeležilo lepo število tistih Slovencev, ki smo jih spoznali prejšnji večer. Vendar pa zaradi tega nismo bili malo-zaudni, nasprotno, tudi zavoljo izredno akustične dvorane nam je bilo petje v velik užitek.

Po večerji v hitropostrežnih lokalih v strogem centru zahodnega Berlina smo se zapodili po Kurfürstendammu, okrog spominske cerkve cesarja Wilhelma/Kaiser-Wilhelm-Gedächtniskirche, in Evropskem centru/Europa Center na kratek potep po nočnem Berlinu.

Naslednji dan, v soboto, smo se od tega nenavadnega konglomerata, imenovanega Berlin, poslovili. Pred nami sta bila dva dneva brez pevskih obveznosti in iz pevskega zbora smo se prelevili v turi-

stično skupino. Pot nas je vodila na jug, v Lužico.

Lužica/Lausitz je dežela, ki se razprostira jugovzhodno od Berlina do Odre in Nise, to je do poljske meje na vzhodu in po Lužičkih gorah na jugu na meji s Češko-Slovaško federacijo. Deli se na Gornjo in Dolnjo Lužico in ta razdelitev je samo geografska in jezikovna, nikakor pa politična. Gornja Lužica se razprostira po gričevnatem svetu na jugu, ravninska Doljna Lužica pa je severno od nje. Kot pove že samo izraz luža – lužica, je za pokrajino značilno barje in močvirje, ki je razširjeno po vsej deželi. Tu živi blizu 1,5 milijona ljudi, zvečine Nemcev, Lužičkih Srbov pa je okrog 70.000 in živijo predvsem v okrožjih tako imenovane dvojezične Lužice.

Lužički Srbi so zahodni Slovani, kot so Čehi, Slovaki in Poljaki. Nekdanje ozemlje srbskih plemen (Sorabi, Surbi) je obsegalo prostor od srednjega toka Labe/Elbe in Sale/Saale do Odre. Na

ozemlju današnje Doljne Lužice so živeli Lužičani, v današnji Gornji Lužici Milčani, zahodno od njih zelo številni Daleminci, na severu pa Obodriti, Lutici (Veleti) in Pomorani, slovanska plemena, ki so utonila v nemškem morju. O njihovem naselitvenem prostoru še danes pričajo krajevna ponemčena imena: Branibor / Brandenburg, Lubić / Lübeck, Zwěrin / Schwerin, Berlin, Lipsk, Lipsko / Leipzig, Drježdžany / Dresden itd.

Sedanji Lužički Srbi so torej potomci srbskih plemen Lužičanov in Milčanov. Njihova zgodovina je krvava. Bojevali so se za svojo samostojnost, vendar zaman. Najprej so si jih podredili Franki, nato so se bojevali z Obri, Madžari, Sasi in Normani. Zadnja plemena so izgubila svojo borbo v 12. stoletju. Na izpraznjena mesta so se začeli naseljevati Nemci, ponekod tudi nasilno, ko so Srbe pregnali ali pobili. Za kmeti je prihajalo plemstvo, nato še meščanstvo. Tako se je nekdanj povsem srbsko ozemlje ponemčevalo. Pravice Lužičkih Srbov v mestih niso bile nič večje od pravic Judov; prav tako so morali prebivati v posebej določenih ulicah, Lužički Srb tudi ni bil sprejet v ceh.

DALJE PRIHODNJIČ

Dvojezični napisi in krajevna imena, kakršna najdemo tudi na Koroškem. Tako tudi Lužički Srbi živijo v dvojezični Rožni dolini, razlika je le v tem, da je Rožant kraj, ne dolina.

Pisatelj (iz Slovenije) ni bilo...

Ondani, v drugi junijski številki celovškega Slovenskega vestnika, berem, da je imelo društvo slovenskih pisateljev v Avstriji svoj občni zbor v Celovcu. Pač običajno društveno opravilo oz. poročilo o njem, v katerem je nekoliko manj običajen morda le podatek, da društvo že 17 let vodi prof. Janko Messner, ki so ga tudi letos ponovno izvolili za predsednika.

Na koncu članka me ostro zbode zapisano razočaranje predsednika Messnerja, ker da za njihovo društvo v Sloveniji ni nobenega zanimanja, kar osvetljuje tudi dejstvo, da na vabilo iz Celovca v Ljubljani ni bilo nobenega odziva – ne od Društva slovenskih pisateljev ne od drugih povabljenih.

Razočaranje prevzame tudi

TRIBUNA BRALCEV

mene. Po šolski strani si že dolgo prizadevamo, da bi sodelovanje preko skupne koroške meje uveljavili in razvili v nekaj stalnega in samoumevnega. K temu so nas spodbujala tudi občasna srečanja s pisateljem Jankom Messnerjem, ki se je vedno rad odzval na naša vabila za leposlovni nastop na kakšni šoli ali v knjižnici, ali pa kot predavatelj na našem regijskem aktivu učiteljev slovenščine v enoti zavoda za šolstvo Slovenj Gradec.

Po vsem nepooblaščenost se sprašujem, kako da se v Ljubljani nikomur ne zdi potrebno, da bi se podal med zamejske književnike v Celovec. Pa saj so naši kar naprej kje tam preko meje, enkrat pri čebelarjih, drugič pri glavarjih in pri kom vse še. Pa ravno književniki so se vedno kljub ne vem kakšnim pregra-

100.000. obiskovalec na deželni razstavi!

V soboto so na deželni razstavi v šentpavelskem samostanu počasitili 100.000. obiskovalca. Srečnej, ki je dobil posebno darilo, je bil Dunajčan Heinz Rabisch, ki si je s svojo ženo na poti z dopusta v Italiji ogledal še zanimivo razstavo. Vodja deželne razstave mag. Hartwig Pucker (na sliki desno) pričakuje, da bo razstavo do 26. oktobra 1991 obiskalo nad 200.000 obiskovalcev.

POZOR!

Posojilnica-Bank
Podjuna oddaja v najem
lep poslovni prostor – 70 m², ki leži ob glavni cesti v središču Dobrle vasi.
Interesenti naj se javijo na tel. št. 04236-2076.

Letni semenj pri Korenu

V nedeljo, dne 28. julija prireja gostišče Koren v Kajzarah pri Bilčovsu letni semenj. Igra „Trio Bled“, pojejo „Vaščani“.

Prisrčno vabljeni!

Opravičilo

V prispevek „Pomemben znak za kritičen pristop do polpreteklosti“ se je v prejšnji številki vrnil del prispevka z Ženske strani avtorice Štefke Vavtjeve.

Prosimo za razumevanje!

Uredništvo

Šentpavel – cilj romanja treh dežel 1991

Letošnje romaje treh dežel bo v soboto, 17. avgusta 1991, v Šentpavlu v Labotski dolini. Tu se bodo srečali verniki iz Furlanije, Slovenije in Koroške. V štirih jezikih, v italijanski, furlanščini, slovenščini in nemščini bodo romarji ob 10.30 uri praznovali bogoslužje z videmskim nadškofom Alfredom Battistijem, ljubljanskim nadškofom Alojzijem Šuštarjem, mariborskim škofom Francem Krambergerjem in krškim škofom Egonom Kapellarijem.

Romanje treh dežel, katerega se bo tudi letos udeležilo tisoče romarjev, ima za geslo „Benedikt. Ciril. Metod – zavetniki Evrope in vodniki v bodočnost Cerkve“.

K romanjem, katerih se udeleži več narodov je pozval papež Janez Pavel II. Romanje treh dežel ima svoje korenine v letu 1982. Od takrat se srečujejo na romanju treh dežel verniki iz Slovenije, Furlanije in Koroške. Postaje teh romanj so bile na Višarjah, Gospe sveti, Trzizmu, Krki in na Brezjah.

gati?

Ne vem, koliko članov sploh šteje zamejsko koroško pisateljsko društvo. Ob takšnem odnosu matičnega društva iz Slovenije lahko le predvidevamo, da bo njegov nadaljnji obstoj skorajda čudež. Dokazov, da zamejska slovenska književnost živi, je za sedaj k sreči še dovolj. Toda, kako dolgo še? Razočaran namreč ni le Janko Messner, podobne občutke doživlja in izraža tudi pesnik Andrej Kokot.

Dovolj razlogov, da sem moral na vse to zgolj po svoji vesti opozoriti s pričujočim zapisom, ki nikogar noče prizadeti. Vzdušja brezbrčnosti in vsečnosti pa vsekakor ne maram niti v primeru, da je za vsem tem le kakšna nova delitev na bolj in manj prave Korošce, ki jo ob morda premalo opazni ogroženosti slovenstva na Koroškem že v naprej zavračam.

Franček Lasbaher, Slovenj Gradec

Letos so vsi celovski nogometni klubi, ne glede na to, v katerem razredu ali ligi igrajo, prvič izvedli tekmovanje za pokal mesta Celovec. Dornili so se za poseben modus, saj so posamezne tekme trajale le dvakrat po 20 minut, prav tako pa so celotno tekmovanje izvedli v treh dneh. Seveda je nastopil tudi Slovenski atletski klub, ki je sodil med favorite, pa vendar si je poleno pod noge vrgel kar sam, ko je v zadnji tekmi podlegel Vetrinju z 1 : 3. Tako je zasedel le tretje mesto, vendar pa so se ob tem igralci med seboj bolje spoznali, trener Ramšak je preizkusil nekaj variant igre, tako da so tudi te tekme SAK služile za dobro pripravo na prvenstvo, ki se bo začelo ta vikend s tekmo proti Klopincu.

Prva vrsta Slovenskega atletskega kluba s trenerjem in sekcijem vodjem.

Zapravljena pokalna zmaga

Sami rezultati tega pokalnega tekmovanja niti niso tako zanimivi (SAK je zmagal štiri tekme, dve pa izgubil), saj je bilo za trenerja bolj pomembno najti najboljšo postavbo za prvenstvo. Prav v tem pa se je pokazala tudi hiba takega tekmovanja, kajti vse tri dni niso mogli sodelovati vsi igralci, tako da je Ramšaku za nedeljo preostalo le še enajst standardnih igralcev, v primeru kake poškodbe pa bi bil moral v igro vstopiti tudi sam. Tako je tudi nekoliko razumljivo, da je SAK v zadnji tekmi zapravil svoje idealne možnosti za osvojitev pokala mesta, ko je

po vodstvu v prvem polčasu izgubil tekmo z Vetrinjem.

Toda ostanimo pri športnem delu: zmagovalec prvega tekmovanja za celovski pokal je presenetljivo KAC, drugi pa je Žrelec. SAK je le tretji, pozitivno pa je, da so se v listo strelcev vpisali prav vsi napadalci ter da je bilo tudi v obrambi opaziti sadove pripravljalnega dela. Obrambna vrsta ima po odhodu Lojza Sadjaka in Krauslerja novega dirigenta v Papplerju, Aleksander Čertov pa se spet vrača v svojo dobro formo. To naj bo tudi zagotovilo za kvaliteto tekmo s Klopincem, ki bo to

nedeljo ob 18. uri na igrišču v Trnji vasi.

Gerhard Pappler

ŠPORT

Žreb Selanov

Nogometna ekipa iz Sel, ki tekmuje v 2. razredu E, ima letos sledeče nasprotnike: Welzenegg (doma), Kriva Vrba (doma), Poreče, Hörzendorf (doma), Pošta, DSG Borovlje (doma), HSV, Grabštanj (doma), Golovica, Bistrica (doma), Žihpolje, Uršla gora (doma), Donava.

Prvo kolo bo na sporedu 4. avgusta, zadnje pa 27. oktobra.

Pozdrav s svetovnega prvenstva juniorjev

Lepe in vroče pozdrave iz Colorada vam pošiljata Pete Vrolich in Tom Pasti!

Vel: (719) 636-3385
R001115

Zmagal Zagrebčan Bukal, 31. mesto za Deisingerja

10. jubilejni mednarodni šentviški open v šahu se je končal z zmago mednarodnega mojstra Vladimirja Bukala (Elo 2405) iz Zagreba pred sovjetskim igralcem Dimitrijem Komarovom, ki je že lani v Šentvidu osvojil drugo mesto. Oba igralca sta dosegla 8 točk iz devetih partij, Bukal pa je zaradi višje Buchholz-ocene (Celovečan Kaspret je po porazu proti Komarovu odstopil in mu tako škodoval) zasedel prvo

mesto. Odlično tretje mesto pa je osvojil Leon Mazi iz Slovenije, ki sicer igra za šahovski klub Admira Beljak, s 7,5 točkami.

Najboljši Korošec na turnirju, na katerem je nastopilo 148 igralcev in igrali iz Avstrije, Nemčije, Jugoslavije, Italije in Sovjetske zveze, je bil mladinec Saša Reschun iz Šentvida, ki je zbral 6,5 točke, Jurij Deisinger pa tokrat ni pokazal vseh svojih sposobnosti in je prav v zadnji partiji zapravil možnost za precej boljšo uvrstitev kot je 31. mesto. Remiziral je proti Gromu iz Bekštanja, ki je postal 36.

Slovensko športno zvezo je na turnirju zastopala „trojka“ Ivan, Dunja in Aleksander Lukan. Sekcijski vodja SŠZ je po dobrem začetku (dve točki po štirih kolih) popustil in osvojil le tri točke, Dunja in Aleksander pa sta ponovno potrdila svoj šahovski talent in le za pol točke zaostala za očetom.

Prihodnji veliki mednarodni turnir bo meseca avgusta v Bekštanju.

Tako bodo tekmovali v spodnji ligi-vzhod:

1. kolo (3./4.8.): Kotmara vas - St. Leonhard, Velikovec - Mostič, Borovlje - Žitara vas, ASV - Žrelec, Vetrinj - Šentandraž, Oberglan - Liebenfels, Železna Kapla - Bilčovs.

2. kolo (10./11.8.): St. Leonhard - Bilčovs, Liebenfels - Železna Kapla, Šentandraž - Oberglan, Žrelec - Vetrinj, Žitara vas - ASV, Mostič - Borovlje, Kotmara vas - Velikovec.

3. kolo (17./18.8.): Velikovec - St. Leonhard, Borovlje - Kotmara vas, ASV - Mostič, Vetrinj - Žitara vas, Oberglan - Žrelec, Železna Kapla - Šentandraž, Bilčovs - Liebenfels.

4. kolo (24./25.8.): St. Leonhard - Liebenfels, Šentandraž - Bilčovs, Žrelec - Železna Kapla, Žitara vas - Oberglan, Mostič - Vetrinj, Kotmara vas - ASV, Velikovec - Borovlje.

5. kolo (31.8./1.9.): Borovlje - St. Leonhard, ASV - Velikovec, Vetrinj - Kotmara vas, Oberglan - Mostič, Železna Kapla - Žitara vas, Bilčovs - Žrelec, Liebenfels - Šentandraž.

6. kolo (7./8.9.): St. Leonhard - Šentandraž, Žrelec - Liebenfels, Žitara vas - Bilčovs, Mostič - Železna Kapla, Kotmara vas - Oberglan, Velikovec - Vetrinj, Borovlje - ASV.

7. kolo (14./15.9.): ASV - St. Leonhard, Vetrinj - Borovlje, Oberglan - Velikovec, Železna Kapla - Kotmara vas, Bilčovs - Mostič, Liebenfels - Žitara vas, Šentandraž - Žrelec.

8. kolo (21./22.9.): St. Leonhard - Žrelec, Žitara vas - Šentandraž, Mostič - Liebenfels, Kotmara vas - Bilčovs, Velikovec - Železna Kapla, Borovlje - Oberglan, ASV - Vetrinj.

9. kolo (28./29.9.): Žrelec - Žitara vas, Vetrinj - St. Leonhard, Oberglan - ASV, Železna Kapla - Borovlje, Bilčovs - Velikovec, Šentandraž - Mostič, Liebenfels - Kotmara vas.

10. kolo (5./6.10.): St. Leonhard - Žitara vas, Mostič - Žrelec, Kotmara vas - Šentandraž, Velikovec - Liebenfels, Borovlje - Bilčovs, ASV - Železna Kapla, Vetrinj - Oberglan.

11. kolo (12./13.10.): Oberglan - St. Leonhard, Železna Kapla - Vetrinj, Žrelec - Kotmara vas, Žitara vas - Mostič, Šentandraž - Velikovec, Bilčovs - ASV, Liebenfels - Borovlje.

12. kolo (19./20.10.): St. Leonhard - Mostič, Kotmara vas - Žitara vas, Velikovec - Žrelec, Borovlje - Šentandraž, ASV - Liebenfels, Vetrinj - Bilčovs, Oberglan - Železna Kapla.

13. kolo (26./27.10.): Mostič - Kotmara vas, Žitara vas - Velikovec, Žrelec - Borovlje, Šentandraž - ASV, Železna Kapla

ZAKLADNICA KOROŠKE

Deželna razstava Št. Pavel 1991

27. april - 27. oktober, vsak dan od 9. do 17. ure

900 let benediktinske opatije

SLOVENSKI VESTNIK